

Душата на Фишека

на Георги Анастасов “Фишека”

Животът му като коаксиален кабел
оплита къщи, градове и хора
и колко му е давал, но и грабил
и колко смях, неволи и умора.

Животът му е сякаш шесто чувство,
към Русе и до днес криви пътека,
а техниката бори се с изкуство
в сърцето разпиляно на Фишека.

Невръстните Фишеци свиват бански –
голямата и малката Близалка,
една мастика в скута на Сандански,
но седмицата свършва бързо – жалко.

И джипът полетява пак отново –
да има образ в къщата на всеки,
краката му тежат като олово,
но леко е в душата на Фишека.

София 16,07,2003 г.

Живко Колев